

som Konstabel. Efter Slaget ved Fredericia blev han angreben af Gigtfeber eller kronist Rheimatisme og indlagdes paa Lazarethet der, hvorfra han lod sig udfribe som helbredet den 26de September. Det var ham meget bekværligt at komme til sit Hjem, hvor der strax blev sørget for, at han kom under offentlig Lægebehandling, hvilken varede hele Vinteren, indtil han i 1850 atter indkaldtes. Han var den Gang endnu ikke helbredet og antager derfor, at det var Grunden til, at han kom til at skrive paa sin Afdelings Kontor, da dette ikke voldte ham stor Ulempe. Han brugte imidlertid bestandig Lægemidler i sit Kvarter, for at fremskynde sin Helbredelse, og han har aldrig været rigtig helbredet for dette Sygdomsanfald, der nu for et Par Aar siden er udbrudt paany med samme Voldsomhed som tidligere, hvorved han, der er 64 Aar gammel, hindres i at forsørge sin Familie, da han kun er Arbeidsmand i de Brættrolleborgske Stove. Paa en Ansøgning om Invalidforsørgelse har han modtaget Afslag, dels fordi han blev udfrireven fra Lazarethet som helbredet, dels fordi han vedblev at gjøre Tjeneste til den almindelige Hjempermittering. Rigtigheden heraf erkjender han, men anfører, at, da Lazarethet var overfyldt, var det ikke saa vanskeligt at komme ud derfra, skjøndt man ikke var helbredet, og at, medens det ikke voldte ham Bekvæm at sidde paa et Kontor, vilde han ikke have kunnet gjøre almindelig Krigstjeneste. Han henvender sig derfor til Rigsdagen med Anmodning om, at den vil staafe ham den ansøgte Understøttelse.

Andragendet foreslaas henvist til Finantsministerens Overveielse. (Svfr. Betænkningen under Nr. 3 1ste Afdeling Tillæg B. Sp. 809—812.)

68. Fra pensioneret Korpsslæge Dirch Dirchsen Hagn af Aalborg om Pensjonsforhøielse. (Indbragt den 1ste Marts 1884 af Folkethingsmanden for Bræstø Amts 3die Valgfreds, Leth.)

Andrageren anfører, at han den 5te April 1854 blev konstitueret som Underlæge i Armeen, den 5te December 1863 allerhøiit udnævnt dertil og den 21de September 1867 til overtallig Korpsslæge. I Slutningen af Oktober 1872 blev han affædiget i Naade og manglede kun, da Krigsaaret regnedes dobbelt, 1 Maaned og 4 Dage i en tiaarig Tjenestetid. I Betragtning af sin lange Konstitutionslid og at han kun manglede saa lidt i at have tjent 10 Aar, andrager han om, at Rigsdagen vil søge ham bevilget den Pension, der vilde tilkomme ham, hvis han havde staaet 34 Dage længere i fast Tjeneste.

Sigende Andragender have foreligget før, saaledes i Samlingen 1878—79 (se Tillæg B. Sp. 877—878) og 1879—80 (se Tillæg B. Sp. 717—18), men Udvalget har da ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa Afvigelse fra Pensjonslovens Bestemmelse og har derfor ikke gjort nogen Indstilling. Man har heller ikke i Anledning af dette Andragende fundet Anledning til at indtage nogen anden Stilling og gjør derfor ingen Indstilling.

69. Fra 257 Beboere i Thylstrup og Omegn om Oprettelse af en Holdeplads eller dog en Stoppeplads i Thylstrup ved Bogterhuset Nr. 9 paa Vendsysselbanen. (Indbragt den 4de Marts 1884 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgfreds, Suel.)

Andragerne gjøre opmærksom paa, at der i en Arrække har været fremsat Ønske om en Holdeplads ved Bogterhuset Nr. 9 i Thylstrup paa Vendsysselbanen, og at de, da et Indringsforslag derom ved Finantslovsforslagets anden Behandling er blevet taget tilbage, nu, af Frygt for, at Sagen ellers vil blive udsat i længere Tid, anmode Thinget om at tage Sagen under fornyet Overveielse. Til Støtte herfor anføre de, at der fra Sulsted Station til Bogterhuset Nr. 9 er ca. $\frac{1}{2}$ Mil langs Banen, men at den virkelige Beilængde er ca. $\frac{3}{4}$ Mil, hvilket i høi Grad bidrager til, at Stationen kun benyttes saa lidt af Egnen der, som Tilfældet er, idet dens uheldige Beliggenhed medfører, at man ikke